ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Τὸ φύλλο τοῦ «Μπουκέτου» καὶ τῆς «Οἰκογενείας» τιμᾶται παντοῦ δρ. 4. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησίς των παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστας, ὁσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψίν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ προμηθευθοῦν τὰς ἐκδόσεις μας καὶ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ τοῦ περιοδικοῦ μας, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐπιταγῶν. Γιὰ νὰ τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχόμεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἱασδήποτε τιμῆς.

Κ ο ῦ λ α ν Τ σ ι φ λ ά κ ο υ. Τὸ διήγημά σας ἐντελῶς ἀνεπιτυχές. Τὸ ποίημά σας κάπως καλύτερο, μὰ κι' αὐτὸ ἔχει ἕνα σωρὸ τεχνικὰ λάθη. Πλαδαρὸ στὴν ἐκτέλεσι καὶ κοινὸ ὡς ἐμπνευσις. Π. Μ π ο υ ρ ά κ ο ν, Μηλέαν. Καὶ γιὰ τὸ δικό σας ποίημα ἔχουμε νὰ κανουμε τὶς ἴδιες ἀκριβῶς παρατηρησεις ποὺ ἀπευθύνανε στὴν προηγουμένη φίλη μας. Π ε ι ρ α ϊ κ ό ν Χ ε ρ σ ο ν η σ ο ν, Πειραιά. Ἐν δὲν σᾶς ἀπαντήσαμε ὡς τώρα αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὸ διήγημά σας δὲν ἐλήφθη. Κυττάχτε πάντως προσεκτικότερα στὰ «Κάρτ-Ποστάλ» τῶν προηγουμένων μας φύλλων. Μ ι κ ρ ὸ ν κ α λ λ ι τ έ χ ν η ν, Λουτράκιον. Τὸ ποίημά σας ὄχι ἐπιτυχές. Καὶ προς ἀπόδειξιν δημοσιεύουμε ἐδῶ διό τετράστιχά του :

Νᾶξεραν ψηλὰ τἀστέρια
πόσο καίω καὶ πονῶ
θὰ ἔπεφταν νὰ μοῦ μιλήσουν
κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό.

Νᾶξεραν, τὰ ἀηδονάκια
πὼς εἶμαι ἀρρωστος βαρειὰ
θὰ μοῦ τραγουδοῦσαν ὅλα
μὲ εὔθυμη παρηγοριά.

Γ ρ ο β α δ ο ῦ ρ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὰ δυὸ πρῶτα τετράστιχα τοῦ σονέττου σας καλά. Μὰ ὕστεροῦν πολὺ τὰ τρίστιχα ποὺ ἀκολουθοῦν. Ἐπίσης ποσεγκετε περισσότερο στὴ στιχουργικὰ καὶ μὴν κάνετε τόσες γασωδίες. Σ' ἕνα σονέττο εἶνε ἀπαραίτητη ἡ ἀψογη στιχουργική. Δ η μ ή τ ι ο ν Θ λ ι μ μ έ ν ο ν, Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς, σὲ ποιήματα ὅπως αὐτὸ ποὺ μᾶς στέλνετε, τὰ λάθη δὲν ὑποδεικνυονται. Λάθη μποροῦν νὰ ὑποδειχθοῦν σ' ἕνα ποίημα ὁπωσδήποτε καλό. Καὶ προς ἀπόδειξιν, δημοσιεύουμε ἐδῶ τὸ ποίημά σας γιὰ νὰ δοῦν κ' οἱ ἄλλοι ἀναγνῶσται μας ἂν ἔχουμε δίκηο :

Ἡ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗ

Μιὰ μικρούλα γνώρισα στὸ Ζάπειο ἕνα βράδυ
Καὶ ἂν καὶ δὲν τὴν διέκρινα
Γιατί ἦτανε σκοτάδι
Τῆς ρίχθηκα καὶ ἄρχησε ὁλόκληρο τροπάρι

Τῆς ἤπα πῶς τὴν ἀγαπῶ καὶ πῶς γιαυτὴν πεθαίνω
Αὐτὴ κρατοῦσε σιωπὴ
Ἐγὼ ὅμως ἐπιμένω
Ὥσπου στὸ τέλος γύρισε μὲ κύταξε λιγάκι
Καὶ μοῦπε αὔριο στὶς ἑπτὰ στὸ ἴδιο παγκάκι.

Καὶ ἔτσι στὰ ἀστεῖα κατ' ἀρχὰς χωρὶς νὰ φαντασθοῦμαι
Πῶς μ' ἕνα τέτοιο αἴσθημα μποροῦσε νὰ μπλεχθοῦμε
Καὶ σὲ ἀγάπης βάσανα μὰ καὶ ζυλοτυπίες
Ἀρχίσαμε σιγὰ-σιγὰ μεγάλες φασαρίες.

Ἐγὼ ἐφανταζόμουνα πῶς μούκαν'
(ἀπιστίες
Γιαυτὸ συχνὰ ἐκάναμε σφοδρὲς φι-
(λονικίες
Ἕως ὅτου βαρεθήκαμε ὁ ἕνας πιὰ
(τὴν ἄλλη
Κι' ὅταν ξαναπραχθήκαμε μέσηηλε
(ναῦρο ἄλλη.

Ἀ ρ κ ά δ α, Βλαχοκερασιάν. Τὰ ποιήματά σας ὄχι ἐπιτυχῆ. Οὔτε μέτρο σωστὸ ἔχουν, οὔτε κάν μορφὴ ποιήματος. Στὸ πρῶτο, μεταξὺ τῶν ἄλλων, γράφετε καὶ τὸ ἑξῆς :

Ροδοστεφανωμένη στὰ χέρια μὲ
(γιούλια !

Ἐπίσης ἔχουν καὶ πολλὰ συντακτικὰ λάθη. Γ. Τ. Λίμνην (Εὐβοίας). Ὄχι, δυστυχῶς. Τὸ ποίημά σας δὲν εἶνε καλό. Πολὺ κοινό, τόσο στὴν ἔμπνευσί του, ὅσο καὶ στὴν ἐκτέλεσί του. Χ. Ψ. Ἡράκλειον (Κρήτης). Ἡ μεταφράσεις σας εἶνε βέβαια πολὺ πιστές, μὰ ὄχι καὶ ἐπιτυχεῖς. Μερικοὶ στίχοι τους, μάλιστα, δὲν διαφέρουν καθόλου ἀπὸ πεζὸ κείμενο. Ὡστόσο δείχνουν ὅτι μὲ λίγη ὑπομονὴ θὰ τὰ καταφέρετε καλύτερα. Σ. Π α π α δ ό γ ι α ν ν η ν, Πειραιά. Τὸ διήγημά σας,—τὸ ὁποῖο καὶ ὡς θέμα εἶνε κοινότατο—γραμμένο σὲ μπερδεμενη ὑπερκαθαρεύουσα καὶ δημοτική. Καί, προς ἀπόδειξιν, ἰδοὺ μερικὲς φράσεις του :

«Θεία τοῦ Παραδείσου πνοὴ σκορπίστει ἀπὸ τὰ ὕψη ἕως τὸν πολυτάραχο πλανήτη μας.

Εἰς μάτην, φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὐδεὶς ἤκουσε τὴν ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ πρόσκλησιν, τὰ πάντα ἐπρόδιδον ἀδράνειαν, ἐκώφευον.

Σ' ἕνα λειβάδι πέρα 'κεῖ στὴν ἐρημία, ἐπάνω σ' ἕνα ξερολίθι, ὁ ἐκπεσὼν ἄγγελος, ὁ πρώην τοῦ Σύμπαντος φωτοδότης καὶ εἰρηνευτής, μόνος στὴν ἐρημιὰ ξεπεσμένος δακρύζει, καὶ ἡ καρδιά του οφίγγεται.

Τὸ Πάναγνο Πνεῦμα ἀπ' τὰ οὐράνια ὕψη, ὡσὰν βολὶς ἐρρίφθη μέχρι τῆς Γῆς...»

Δ. Κ. Ἐνταῦθα. Τὸ σημερινὸ ποίημά σας ἔχει ἕνα - δυὸ τετράστιχα καλά, μὰ στὸ σύνολό του ὑστερεῖ. Ἐπίσης εἴστε κάπως ὑπερβολικὸς στὶς παρομοιώσεις σας. Δ ι η δ ά μ ε ι α ν, Σκῦρον. Ἀφοῦ θέλετε νὰ σᾶς ποῦμε εἰλικρινῶς ἂν πρέπει νὰ ἐξακολουθήσετε ἢ νὰ πάψετε νὰ γράφετε, σᾶς λέμε πάψετε, τουλάχιστον ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὸ γράψιμο. Διαβάστε ἀρκετὰ κι' ἀργότερα ἔπειτ' ἀπὸ διό-τρία χρόνια ξαναδοκιμάστε νὰ γράψετε. Α. Κ. Ρόδον. Τὸ ποίημά σας ἀνεπιτυχές. Ἡ ἐννοιές του ἀλληλοσυγκρούονται. Ἰδού, π. χ. τὸ πρῶτο τετραστιχό του :

Ἀχ πές μου ποιὸς σὲ βίασε, σκληρὰ νὰ μ' ἀγαπήσης,
ν' ἀνάψης μέσ' στὰ στήθεια μου ἐρωτικὸ καμίνι,
ἄχ πές μου γιατί βάλσαμο παρηγοριᾶς νὰ χύσης
στὴν ἐρημή μου τὴν καρδιά ; Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ ;

Λέτε σ' αὐτὸ ἐν πρώτοις ὅτι ἡ «σκληρά» ἄναψε στὰ στήθη σας ἐρωτικὸ καμίνι, ἐνῶ παρακάτω γράφετε ὅτι ἔχυσε βάλσαμο παρηγοριᾶς στὴν καρδιά σας, πράνματα δηλαδὴ ἀντίθετα. Καὶ τὸ μπέρδεμα κορυφώνεται μὲ τὴν ἐρώτησι : «Καὶ τώρα, τί θὰ γίνῃ ;» Σ. Γ ι α ν ν α κ ό π ο υ λ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ ποίημα καλύτερο ἀπ' τὸ διήγημα. Μὰ κι' αὐτὸ ἔχει πολλὰ λάθη, στιχουργικὰ πρὸ πάντων. Ὡστόσο φανερώνει ὅτι μὲ τὸν καιρὸ θὰ γράψετε καλύτερα. Οἱ στίχοι του ἀφίνουν νὰ φαίνεται κάποια εὐαισθησία. Ν. Β. Γ. Δυστυχῶς, παρ' ὅλη τὴν καλὴ διάθεσι ποὺ ἔχουμε νὰ φανοῦμε ἐπιεικεῖς τὰ ποιήματά σας δὲν μᾶς τὸ ἐπιτρέπουν, γιατί κάθε ἄλλο εἶνε παρὰ ποιήματα. Ἰδοὺ τὸ πρῶτο ἀπ' αὐτά :

ΑΝΑΜΟΝΗ ΚΑΙ ΑΠΟΝΙΑ

Κτυπάει ἡ καμπάνα στὴν ἐκκλησιὰ καλεῖ
εἶνε ἡ ὥρα πέντε κι' ἀκόμη νὰ φανῆ.
Αὐτὴν τὴν ὥραν πάντα μοῦ ἐρχόταν γελαστὴ
Ἀλλὰ τρεῖς μέρες τώρα δὲν φάνηκε νὰ ἐρθῆ.
Μήπως τάχα δὲν ἦλθε γιὰ θάταν ἄρωστη
Ἢ μήπως πάλι ἔχει μὲ ἄλλονε μπλεχθεῖ.
Ὅτι κι' ἂν εἶνε ὅπως ἔπρεπε νὰ τὸ πῆ
κι' ἂν ἦτανε καὶ ἄρωστη νὰ στείλη ἕνα χαρτί.
Νὰ μὲ ἰδοποιοῦσε πῶς δὲν μπορεῖ νὰ ἐρθῆ
κι' ὄχι νὰ περιμένω τρεῖς μέρες στὴ γραμμή.
Ἀλλὰ τί κάθομαι νὰ πῶ τί κάθομαι νὰ γράφω
Ἔτσι εἶνε πάντα ἡ γυνὴ κι' ἂς ψάξω ἄλλην ν' αὔρω.

Γιὰ τὸ ἄλλο θὰ σᾶς ἀπαντήσουμε στὸ προσεχές. Τ ζ ο υ λ ι ά ν α ν Κ α ν ά κ η, Ἀργοστόλι. Ὁ διάλογός σας ὄχι ἐπιτυχής. Γλωσσικῶς ἀκατάστατος. Κι' ὅσο γιὰ ψυχολογία, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερο χαρακτηριστικὸ τῶν διαλόγων, ἀπ' αὐτὴ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἴχνος. Εἶνε πολὺ δύσκολο νὰ γράψη κανεὶς διαλόγους. Πρέπει νὰ εἶνε θεατρικὸς συγγραφεὺς γιὰ νὰ καταφέρη κάτι. Ἀλλοιῶς τὰ θαλασσώνει. Ε. Μ ε γ α λ ο ο ι κ ο ν ό μ ο υ, Ποταμιὸν (Κυθήρων). Τὸ ποίημά σας ἄτεχνο καὶ κοινό. Ν. Μ ῖ μ ο ν, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας, κρινόμενον ὡς «πρωτόλειο» ὅπως τὸ χαρακτηρίζετε καὶ σεῖς ὁ ἴδιος, ἔχει μερικὰ χαρίσματα, ὅπως, π.χ. τὸ στρωτό του γράψιμο καὶ κάποια φυσικότητα στὴν ἀφήγησι. Ὑποθέτουμε, λοιπόν, ὅτι ἂν μελετήσετε, θὰ γράψετε ἀργότερα καλύτερα. Κ. Λ. Ἐνταῦθα. Ὄχι. Τὸ διήγημά σας εἶνε ἀνεπιτυχές. Ἀκατάστατο, ἀφυχολόγητο, ὑπερβολικό. Ν ί κ ο ν Σ α ρ α ν τ έ ν α ν, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας τὸ ἔχετε γράψει σκοπίμως κακό, γιὰ νὰ τὸ δημοσιεύσουμε στὴ στήλη αὐτή. Μὰ δὲν τὸ πετύχατε. Γιατί δὲν κατωρθώσατε νὰ τοῦ δώσετε τὴν κωμικότητα ποὺ ἔχουν ἐκεῖνα ποὺ γράφονται σκοπίμως κακά. Π έ τ ρ ο ν Μ π ο ῦ φ ο ν. Καὶ σεῖς ἐκάνατε ὅ,τι κι' ὁ προηγούμενος φίλος μας κ. Σαραντάενας. Μὰ δὲν τὸ πετύχατε νὰ μᾶς γελάσετε. Κ ρ ο κ ό δ ε ι λ ο ν. Γιὰ τὸ ζήτημα τῶν κινηματογραφικῶν κομματιῶν ἔγράψαμε ἐν ἐκτάσει στὰ προηγούμενα φύλλα. Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν εἴστε καὶ τόσο παλιὸς ἀναγνώστης μας ὅπως ἰσχυρίζεστε, γιατί ἀλλοιῶς θὰ ξέρατε ὅτι τὸ βιβλίο τοῦ Αἰέμελὲν γιὰ τοὺς Πειρατὰς τῆς Χελώνης μεταφράστηκε ὁλόκληρο πρὸ 2—3 ἐτῶν στὸ «Μπουκέτο».

Τὰ μικρὰ ἐξανθήματα τοῦ προσώπου καὶ ἐν γένει τοῦ δέρματος, τὰ παρουσιαζόμενα κατὰ τὴν ἄνοιξιν καὶ τὸ θέρος (ἰδίᾳ εἰς νεάνιδας), κυρίως ὀφείλονται εἰς τὴν κακὴν λειτουργίαν τοῦ στομάχου. Διὰ νὰ ἐξαλείψετε ταῦτα, ἔχετε ἀνάγκην ἑνὸς καθαρτικοῦ ἢ ὑπακτικοῦ καὶ ὡς τοιαῦτα συνιστῶνται:

Ἡ ΚΑΘΑΡΤΙΚΗ ΛΕΜΟΝΑΔΑ Spes, *διαυγής, εὔγευστος καὶ ἀποτελεσματική.*

*Ἡ ΟΠΩΡΙΝΗ (*Oporine*)* Spes, *ἥπιον καθαρτικόν, φυσικὸν βοήθημα, ὑγιεινότατον σκεύασμα.*

*Ἡ ΕΣΠΕΡΙΔΙΝΗ (*Hesperidine*)* Spes, *ὑπακτικὸν ἄριστον, οὐδεμίαν διαταραχὴν προκαλοῦν.*

Προσέξατε εἰς τὸ κάτωθι σῆμα :

SPES